

18. การท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวในพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย

แหล่งท่องเที่ยวทะเลน้อยตั้งอยู่ในภูมิประเทศที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยว อากาศเย็นสบายตลอดปี ในแง่ภูมิของการท่องเที่ยว ทะเลน้อยมีทิวทัศน์ที่สวยงาม สามารถสัมผัสธรรมชาติได้อย่างใกล้ชิด ทั้งพืชพรรณและนกน้ำแปลกตาที่ไม่สามารถพบเห็นได้ทั่วไป ทั้งนกประจำถิ่นอาศัยอยู่ประจำตลอดปี และนกอพยพย้ายถิ่น โดยจะอพยพมาในช่วงฤดูหนาว กิจกรรมการท่องเที่ยวทำได้ทั้งทางบกและทางน้ำ เช่น เดินชมธรรมชาติตามสะพานไม้ที่ทางเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยสร้างไว้ การล่องเรือชมธรรมชาติ และชมวิถีชีวิตชาวบ้าน เป็นต้น ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี แต่ทะเลน้อยช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม บางปีไม่สามารถเที่ยวได้ เนื่องจากมีฝนตกหนักจนอาจทำให้เกิดน้ำท่วมได้ นอกจากนี้ทะเลน้อยยังมีเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ซึ่งนับเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าแห่งแรกของประเทศไทย สังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ อยู่ใกล้และสามารถไปเที่ยวต่อได้ง่าย เช่น เขากอกทะเล อุทยานแห่งชาติเขาปู่เขาย่า หาดแสนสุขลำปำ เป็นต้น

แต่ปัญหาความเสื่อมโทรมของพื้นที่ชุ่มน้ำสำคัญแห่งนี้ จากการที่ประชากรเพิ่มขึ้นมีการใช้ประโยชน์โดยตรง คือ การนำทรัพยากรธรรมชาติมาบริโภค การหาปลา บัว หรือล่าสัตว์ป่าจำพวกนกเป็นสินค้าจำหน่ายเพื่อเป็นรายได้มีมาโดยตลอด ของเสีย สิ่งปฏิกูลจากชุมชน ไหลลงสู่ทะเลน้อย

รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่ามีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงเร่งด่วน ได้แก่ ศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยว ห้องสุขา และลานจอดรถ ศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยว พบว่าไม่มีเจ้าหน้าที่คอยให้บริการ สถานที่ไม่ได้รับการดูแลรักษาความสะอาด และไม่เป็นสิ่งที่สังเกตของนักท่องเที่ยว ซึ่งส่วนมากนักท่องเที่ยวจะไปขอข้อมูลการท่องเที่ยวจากเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ด้านห้องสุขา พบว่าต้องเข้าใช้บริการในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยหรือองค์การบริหารส่วนตำบลนางตุง ทำให้ไม่เอื้ออำนวยแก่นักท่องเที่ยว ด้านลานจอดรถ พบว่าควรปรับปรุงให้เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว และควรจัดพื้นที่สำหรับจอดรถสับลให้เหมาะสม เนื่องจากเป็นลานจอดรถดั้งเดิมที่ไม่ได้เตรียมพร้อมต่อการรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือนเป็นจำนวนมากอย่างในปัจจุบัน (ปาณิสสา, 2554)

แม้ทะเลน้อยยังมีปัญหาต่างๆ ที่ต้องได้รับการแก้ไข แต่เป็นพื้นที่ที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญสร้างรายได้เป็นอันดับต้นๆ ของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง ซึ่งมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวมของทั้งจังหวัดในปี พ.ศ.2554 รวม 1,902 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2552 ถึง 1,152 ล้านบาท (ตารางที่ 1) แสดงให้เห็นถึงการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้ของทะเลน้อยได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 1 รายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง

รายการ	ปี พ.ศ. 2552	ปี พ.ศ. 2553	ปี พ.ศ. 2554
จำนวนผู้เยี่ยมเยือน	483,058	939,379	1,119,171
ชาวไทย	480,801	935,633	1,110,343
ชาวต่างประเทศ	2,257	3,746	8,828
จำนวนนักท่องเที่ยว	245,785	449,474	564,090
ชาวไทย	244,776	447,487	559,837
ชาวต่างประเทศ	1,009	1,987	4,253
จำนวนนักท่องเที่ยว	237,273	489,905	555,081
ชาวไทย	236,025	488,146	550,506
ชาวต่างประเทศ	1,248	1,759	4,575
ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน)	2.35	2.47	2.28
ชาวไทย	2.35	2.48	2.28
ชาวต่างประเทศ	1.82	2.32	2.37
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)			
ผู้เยี่ยมเยือน	920	877	1,033
ชาวไทย	920	877	1,031
ชาวต่างประเทศ	893	1,039	1,347
นักท่องเที่ยว	1,044	986	1,111
ชาวไทย	1,044	985	1,107
ชาวต่างประเทศ	1,217	1,201	1,555
นักท่องเที่ยว	617	630	854
ชาวไทย	618	630	854
ชาวต่างประเทศ	417	616	888
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)			
ผู้เยี่ยมเยือน	749	1,406	1,902
ชาวไทย	746	1,399	1,882
ชาวต่างประเทศ	3	7	20
สถานประกอบการที่พักแรม			
จำนวนห้อง	690	781	1,834
อัตราการเข้าพัก (%)	67.14	59.53	40.04
จำนวนผู้เข้าพักแรม	193,054	324,662	536,230
ชาวไทย	192,146	322,750	532,311
ชาวต่างประเทศ	908	1,912	3,919

(สำนักสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555)